

కల్పతరులు

కామితార్థంబెల్లను కల్పతరువు
వలెను దయచేయు దేవుండు కలదొకండు
దుర్భంబగు నరజన్మ దౌరకు కతన
అతని చేరుబే పరమ లక్ష్మీంబు మీకు.

బాలబాలికలారా! భావిభారతపోరులారా! భరతమాత మీకోసమై నిరీఖ్మించుచున్నది. భరతమాత కలువరేకులవంటి కన్నుల ద్వారా కార్యచున్న కన్నీటి ధారలు మీకు కనుపించుటలేదా! ఆమె విలాపం మీరు విసుటలేదా! బాలబాలికలారా! కన్నులు తెరచి ఆ విలాపమునకు కారణమేమిటో, కన్నీటి ధారలు కార్యాలకు కారణమేమిటో గుర్తించటానికి ప్రయత్నించండి. ఎందుకోసం, ఎవరికోసం ఈ కంటిధారలు కార్యచున్నది? తన బిడ్డలైన భారతీయులు ఒకరితోనొకరు కలహించుట చూచి కన్నీటి ధారలు కార్యచున్నది భరతమాత. ఒకరి ఉన్నతిని చూచి మరొకరు అసూయపడటంచేత విలపించుచున్నది భరతమాత. తన ముద్దు బిడ్డలైన భారతీయులు స్వార్థమునకు, అహంకారమునకు, సంకుచిత భావములకు స్థానమిచ్చి చెడిపోవుచున్న పరిస్థితిని చూచి కన్నీరు కార్యచున్నది భరతమాత. దురదృష్టపూతాత్తు కొందరు స్వార్థపరులు కులతత్త్వములగూర్చి కుస్తీలు పట్టుచున్నారు. మతవర్గాలచేత మారణాస్త్రములను ప్రయోగించుచున్నారు. స్వార్థము, సంకుచిత భావములు మిన్నుంటుచున్నావి. శేలాహిత్యము చిట్టికొమ్మును చేరుచున్నది. క్రమశిక్షణ కంటికే కనిపించటం లేదు. అనైక్యత అనే బంధములచేత భరతమాత హస్తములు బంధింపబడినవి. ఈవిషసర్వముల బారినుండి భరతమాతను తప్పించు మహావీరులు మీరే. కారణమును గుర్తించి వర్తించి భరతమాత కంటిధారలు తుడుచువారు మీరే. కాని, దేశముయొక్క ఉన్నతిని, సమాజీక్షమును గుర్తించు వ్యక్తులు ఈనాడు కరవైపోవటంచేత మనకట్టి ప్రబోధలు ప్రచారముచేసి, మన భరతమాత తత్త్వాన్ని, హృదయాన్ని, సంతృప్తిపై పరచు ప్రయత్నమునకు కొంత విలంబనము జరుగుచున్నది. ఈనాడు ఆత్మవిశ్వాసము అడుగంటిపోయినది. తరతరములనుండి కరుడు గట్టిన దేశభక్తి, దేశవిశ్వాసము విద్యార్థుల హృదయమును చేరుటకు అతిదూరముగా వున్నవి. నైతిక, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మికములను ప్రబోధించి, బాలుర చిత్తములు ఉల్లాసవంతముగా, ఉపయోగవంతముగా తీర్చిదిద్దు విద్యారంగము ఈనాడు క్షీణించినది.

బాలబాలికలారా! ఇది నిదించుటకు సమయము కాదు. ‘ఉత్తిష్ఠత, జాగ్రత, ప్రాప్యవరాన్నిబోధత’. అజ్ఞాన, అహంకార, స్వార్థములనే నిద్రనుండి, అలక్ష్మీమనే నిద్రనుండి విద్యార్థులు మేలుకొని భరతమాతయొక్క సుక్ష్మమాన్ని ఆశించుటకు కంకణం కట్టుకోవాలి. భరతమాత ముద్దుబిడ్డలు వేలకు, లక్ష్మలకు, కోట్లకు పుండికూడను మాతృమనస్సును సంతృప్తిపై వ్యక్తులు కరవైపోవటం మహావిచారకరం. రాముడి కొమరులైన లవకుశులు, తల్లి శోకమును గుర్తించి అనేకవిధములుగా ప్రార్థిస్తూ వచ్చారు. ‘తల్లి! ఊరకే కన్నీరు నింప కారణమేమమ్మా! శ్రీరాముని మించిన వీరకుమారులము మేము. కోరితే బంగారుకొండ తేగలమమ్మా! చెప్పుకున్న వదలము నీ పాదములు. తల్లి చింత తీర్చులేని తనయుల బ్రాతకేలనమ్మా!’ అని ప్రశ్నించారు. కనుక, భూజాత పుత్రులు లవకులైన బాలురు తల్లి యానతి ప్రకారము, తల్లి శోకమును తీర్చే నిమిత్తమై ఇన్నివిధములైన ప్రయత్నములు చేసినప్పుడు భూమాత పుత్రులైన బాలబాలికలు, తమ మాతృమూర్తి చింతలు తీర్చే నిమిత్తమై ఇంచిత్తేనా ప్రయత్నము చేయకుండా వుండటం చాలా విచారకరం. భరతదేశమందు అణివణిష్ట పవిత్రమైనదే. మనకు ప్రాప్తించిన కాలము మహాపవిత్రమైనది. ధర్మమును ఆచరించుచూ, ప్రేమను ప్రసరించుచూ, శాంతముతో జీవించటమే ఈనాటి మానవత్వ ప్రధానమైన కర్తవ్యం.

ఐక్యతకు మించిన మహాబలమైన శక్తి ఇంకాకటి లేదు. ఈనాడు ఐక్యత అనేకవిధములుగా చిన్నాళ్చిన్నమై కనిపించుచున్నది. వ్యష్టిగా సాధించలేని దివ్యకార్యములను సమిష్టిగా సాధించుటకు అవకాశమున్నది. కునుక, సమాజ సుక్ష్మమాన్ని గుర్తించి, వ్యష్టిగా కాక, సమిష్టి రూపమును నిరూపించి తద్వారా ఈ సమస్యలను తీర్చుటకు తగిన కంకణము కట్టుకోవాలి. అన్యోన్యత, ఐకమత్యము లేని జీవితము కేవలము వ్యర్థమైపోతుంది. ఈ ఐకమత్యమునకు, సమరసమునకు సరియైనట్టిది మానవుని దేహమే. మానవుని దేహము అనేక అంగములతో స్ఫురింపబడుతూ వచ్చింది. ఏమీ అంగములకు కేటాయించిన కార్యములను ఆయా అంగములు సక్రమైన మార్ఘములో చేయుచున్నవి. తమతమ కర్తవ్యాలను తాము నిర్వహించుటయేకాక, మిగిలిన అంగములనుకూడా సామరస్యముతో, ఐక్యముతో ఆచరించుచూ వస్తున్నవి. ఒకదానికొకటి అనుసరించుచూ రావటంచేతనే, ఈ జీవితమనందు ఈ దేహతత్త్వము అనేకవిధములైన ఆదర్శములను అందించుచూ వస్తున్నది. మనస్సు ఫలానా ప్రదేశానికి పోవాలి అని సంకల్పించి తక్షణమే కాళ్ళు నడుస్తున్నవి. ఫలానా పని చేయాలి అని మనస్సు సంకల్పించిన తక్షణమే చేతులు ఆ పనిలో ప్రవేశిస్తాయి. ఫలానా వ్యక్తిని చూడాలి అని మనస్సు సంకల్పించిన తక్షణమే కన్నులు ఆ వ్యక్తికోసం వెతుకులాడుతున్నవి. కనుక ఈ విధముగా అన్ని అంగములూ, అన్ని ఇంద్రియములూ మనస్సును అనుసరిస్తున్నవి.

ఇక మనస్సు ఏవిధమైన ఆచరణను అనుసరిస్తా వస్తున్నదనే విషయాన్ని మనం విచారించాలి. ఈ దేహమందున్న ఏ

అంగమునకు ప్రమాదము జరిగినప్పటికీ మనస్సు చాలా విచారిస్తుంది. కాలికి దెబ్బ తగిలెనా కన్ను ఏదుస్తుంది. ఈవిధముగా దేహమునందున్న ఒక్కొక్క అంగముకూడను ఒక్కొక్కదాన్ని అనుసరిస్తూ, ఒక్కొక్కదాని సుక్షేమాన్ని ఆశిస్తూ తమతమ కర్తవ్యకర్తలను ఆచరిస్తూ వున్నవి. అట్లుకాకుండా కేవలము తమకు నియమించిన కార్యమే తమకు ప్రధానమని భావించి ఒక్కొక్క అంగము తన కార్యములను మాత్రమే సాధిస్తాపోవటం చేత కలుగు ప్రమాదమేమిటో మనము కొంత విచారించాలి.

మన హృదయము రక్తము సర్వాంగములకు సరఫరా చేస్తున్నది. ఈవిధముగా చేస్తున్న సమయమందు మిగిలిన అంగములు కొంత అసూయాభావముచేతగాని, ఇంకేవిధమైన క్రోధముచేతగాని, ఎదురు తిరిగి ఒక సమ్మును ప్రారంభించటానికి కనుక ప్రయత్నంచేస్తే మిగిలిన దేహమంతా క్షీణించిటానికి అవకాశమున్నది. ఏవిధంగా ఇది సమ్మును ప్రారంభస్తుంది? సర్వాంగములు ప్రోగుచేసిన ఆహారమును కేవలము మనకు అందించక, ఒక్క నోరుమాత్రమే భుజించుచున్నదే అను అసూయాభావము మిగిలిన అంగములలో ప్రవేశించినప్పుడు, మిగిలిన అంగములు తమతమపనులను తాము స్థంచింపచేసినప్పుడు దేహమే క్షీణించిపోతుంది. ఇదేవిధముగనే దేశమునకు అంగములైన మానవులు తమతమ కర్తవ్యాలను తాము నిర్వహించక ఒకరికాకరు ద్వేషించుచూ, ఒకరిమీద ఒకరు అసూయ చెందుతూ విఘ్వానికి దారితీయటంచేత దేశపరిస్థితికూడా క్షీణించిపోవటానికి కారణమయింది. ఎవరి స్వార్థము వారు అభివృద్ధి పరచుకొనుటకు ప్రయత్నించకూడదు. స్వార్థమే మహా పిశాచము. తాను, తనవారు మాత్రమే సుక్షేమంగా వుండాలని, ఇతరుల పరిస్థితి ఏమైనసూ ఘరవాలేదనే స్థితిలో మానవుడు జీవంచకూడదు. అన్యోన్యతను అభివృద్ధిపరచుకునే విధానాన్ని ఈనాడు మనం అవలించించాలి. ఈ అన్యోన్యత ఈనాడు క్షీణించిపోవటంచేతనే భారతదేశముయొక్క భవిష్యత్తు ఏవిధమైన దుస్థితిపాలాతుందో అనే భయభ్రాంతులు ప్రతిమానవునియందును చెలరేగుతున్నవి.

ఇట్టి స్థితియందు, నేటి బాలవికాన్ విద్యార్థులు, విద్యార్థినులు ఈనత్యాన్ని గుర్తించి భవిష్యత్తుకు తగినంత భద్రతను ఏర్పరచుకొనే నిమిత్తమై మొట్టమొదట తమ విశ్వాసాన్ని బలపరుకోవాలి. ఆత్మవిశ్వాసాన్ని బలపరచుకునే నిమిత్తమై అనేకవిధములైన సాధనలను మనం సలుపవలసి వస్తుంది. అనేక విచారణలనుకూడా చేయవలసి వస్తుంది. ఈవిధమైన విచారణలను సల్పి ఆత్మవిశ్వాసమును బలపరచుకున్నప్పుడే ఆత్మత్యాగము (సెల్వ్శాక్రిష్ణేస్) ఆత్మసందర్భమునకు అర్పులవుతాము. బాలబాలికలారా! మనస్తత్త్వమును సంస్కరింపజేసుకొనే విద్యలు మనకు ఈనాడు అత్యవసరం. ఈనాటి విద్యలన్నియూకూడా మాయావిద్యలు. ఈనాటి యంత్రములన్నియూకూడా పొట్టకూటి యంత్రములు. ఈనాటి విజ్ఞానము లౌకికవిజ్ఞానము. కనుక, నిత్యజీవితమును పోషించుకునే నిమిత్తమై కొన్ని లౌకికవిద్యలు అపసరమే. ఇవి కేవలము జీవనోపాధి నిమిత్తమై ఏర్పడినవి. జీవనోపాధితోఱు జీవితపరమావధి కూడా గుర్తించటం మన ప్రధాన లక్ష్యం. జీవనోపాధిని మనం ఆధారంచేసుకొన్నప్పుడు జీవిత పరమావధి అనే పరమ తత్త్వమును ఏనాడు మనం గుర్తించుతాం!

బాలబాలికలారా! జీవనోపాధి కేవలం ఒక నెగిటివ్ వంటిది. జీవితపరమావధి పోజిటివ్ వంటిది. జీవనోపాధి అనేది కేవలం ఒక బల్య వంటిది. జీవితపరమావధి కరెంటు వంటిది. జీవనోపాధి అనే బల్యము మాత్రమే మనం ప్రధానంగా చూసుకుంటే కరెంటు లేక వెలుతురు మనం పొందలేము. కనుక, జీవనోపాధి అనే బల్యము జీవితపరమావధి అనే కరెంటును కూడా కొంత మనం సంపాదించుకోవాలి. ఈ రెండింటి ఐకమత్యముచేతనే మన జీవితము జీవనజ్యోతిగా రూపొందుతుంది. జీవితమందు జీవనజ్యోతి ఏనాడు మనం వెలిగించుకొందుమో ఆనాడే మానవత్వము సార్థకవోతుంది. దైవవిశ్వాసాన్ని మనం గాఢంగా పెంచుకోవాలి. దైవవిశ్వాసమే కనుక లేకపోతే మనం దయాలుగా రూపొందుతాం. ఇంక మానవత్వ సార్థకతకు కారణమేమిటి? ‘జంతునాం నరజన్య దుర్భభం’ అనేదానిలో వున్న అంతరాద్ధమేమిటి? అగోచరమై, అవ్యక్తమై ఉన్న శక్తిని ఏ మానవుడు వ్యక్తికరింపజేస్తాడో అతనికి మానవత్వమునే పేరు సార్థకవోతుంది. కనుక, ఆత్మవిశ్వాసాన్ని మనం పెంచుకోవాలి. విశ్వాసమే లేకపోతే ఒక్క క్షణకాలమైనా మన శ్యాసన నిలవదు. మార్కెట్కు వెళ్ళి కొంత సామాను తీసుకోదలచిన వ్యక్తి, మార్కెట్కు వెళ్ళి నేను ఇంటికి తిరిగి రాగలను అను విశ్వాసమే లేకపోతే ఆ వ్యక్తి మార్కెట్కు ప్రయాణం చేయలేదు. ఇల్లు కట్టుటకై ప్రయత్నముచేయు వ్యక్తి పునాదులు తీసి ఈ ఇల్లు నేను పూర్తిచేయగలను, అనే నమ్మకమే లేకపోతే, పునాదులను తాను ప్రారంభించడు. నేను స్వాలుకు వెళ్ళి ఇంటికి తిరిగి పస్తాను అనే విశ్వాసమే లేకపోతే తాను స్వాలుకే వెళ్ళడు. మనకు హోమ్పువర్షు ఇచ్చినారంటే నేను రేపటి దినము దీనిని సరిగ్గాచేసుకొని టీచరుకు అప్పచెప్పగలనే విశ్వాసమే లేకపోతే తాను హోమ్పువర్షుకే పూనుకోడు. ఇలాంటి చిన్నచిన్న నిత్యజీవితములో సంభవించే విషయములందు గాఢమైన విశ్వాసముంది మానవనికి. కుమారుడు పుట్టిన తక్కణమే వానిని విద్యావంతుడిని చేసి అమెరికా పంపాలని పదివేల రూపాయలు ముందుగానే బ్యాంకులో డిపోజిట్ కట్టుకుంటున్నాం. పది సంవత్సరముల వరకు ఆ కుమారుడు జీవించగలడను గ్యారంటి ఏమి? కేవలము లౌకికమై, అనిత్యమై, అశాశ్వతమై, అసత్యమైన విషయములందు గాఢమైన విశ్వాసాన్ని మనం బలపరచుకుంటున్నాము. నిత్యసత్యమైనటువంటి దైవతత్వాన్ని ఈనాడు మనం విస్మరిస్తున్నాము. కనుక, మానవనికి ఆనందం లభించాలంటే ఇండిప్రైమించాలంటే ఇలాంటి విశ్వాసము లేకపోతే తాను ఏరీతిగా ఆనందాన్ని పొందగలడు? మొట్టమొదట ‘సెల్వ్శాన్విడెన్స్’ ఆత్మవిశ్వాసము. రెండవది ‘సెల్వ్శాటాక్స్’. ఇట్టి

ఆత్మవిశ్వాసాన్ని కలిగి వుండిన ఈ ఆనందమనేది మనకు లభిస్తుంది. ఆత్మవిశ్వాసము లేనివానికి ఆనందం ఎంతదూరంగా వుంటున్నది. అట్టి వారు ఆనందం నటించవచ్చుగాని నిజమైన ఆనందం అనుభవించలేరు. కనుక, ఈ సెల్వోశాటిస్ఫాక్షన్ వుండినప్పుడే 'సెల్వోశాటిప్లైన్' చేస్తాము. తాను సంతోషముగా లేనప్పుడు ఏవిధమైన త్యాగమునకు పూనుకుంటాడు? కనుక, ఈ త్యాగమునకు 'శాటిస్ఫాక్షన్' తృప్తి అనేది ఆత్మవసరం. ఎప్పుడు ఈ 'శాటిప్లైన్' చేస్తాడో 'సెల్వోరియలైజేషన్' అనేది మనకు లభిస్తుంది.

కనుకనే, నాలుగు S లలోనున్న జీవిత రహస్యాన్ని మనం గుర్తించాలి.

First S-- Self Confidence,
Second S-Self Satisfaction,
Third S-- Self Sacrifice,
Fourth S-- Self Realisation.

Four Fs

1st F- follow the master,
2nd F- face the devil,
3rd F- fight to the end,
4th F- finish the game.

ఫస్ట్ ఎఫ్ ఫాలో ది మాష్టర్. మాష్టర్ అనగా ఎవరు? మన బాలవికాన్ గురువా లేక పారశాలలోనున్న గురువా? ఈ గురువులు మార్పుచెందేవారు. నీయొక్క హృదయమే, నీ కాస్టనేన్ నీ మాష్టర్. నీ కాస్టనేన్సు నీవు ఫాలోచేసినప్పుడే నీ జీవితము భద్రమైన స్థానాన్ని అందుకుంటుంది. కనుకనే ఫాలో ది మాష్టర్. నీ దుర్గాంశులను, దుర్ఘాంశులను, దుర్భాంశులను కొంతవరకైనా దూరం చేయాల్సి వుంటుంది. ఇక మూడవది ప్లైట్ టు ది ఎండ్. నాల్గవది ఫినిష్ ది గేమ్. ఈ నాలు ఎఫ్లుకూడా మీరు నిరంతరము హృదయములో పెట్టుకొని వుండాలి. ఈ నాలుగింటియొక్క రహస్యాన్ని మనం ఏనాడు గుర్తింతుమో అప్పుడే నాలుగు ఎఫ్లకు మన జీవితమును అంకితము చేస్తాము.

బాల్యమునందే ఈ పవిత్రమైన రహస్యాలు గుర్తించినందువల్ల ఎంతైనా మీరు భవిష్యత్తులో ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని అందించటానికి అవకాశముంటుంది. కనుక, నేటి బాలబాలికలే భవిష్యత్తులో పారులుగా రూపొంది, ఈ పవిత్రమైన భారతదేశ విచారమును కొంతవరకు దూరంగావించి ఆ తల్లికి తగినటువంటి ఆనందాన్ని అందించే ముద్దుబిడ్డలుగా మీరు రూపొందుతారని నేను ఆశిస్తున్నాను. మొట్టమొదట మీ దేహమాత్రను సంతృప్తి పరచటానికి ప్రయత్నించండి. మీ దేహము, మీ ఆహారము, మీ వస్త్రము, మీ జీవితము అంతయూ మీ తల్లి ప్రసాదమే. కనుక, దేహమిచ్చిన మాత్రను సంతృప్తిపరచటానికి ఈ బాలబాలికలు మొట్టమొదట కంకణం కట్టుకోవాలి. ఆవిధమైన మార్పుమందు ఉత్తీర్ణులైన వారే దేశమాత్రను సంతృప్తి పరచుటకు అర్పుతారు. దేహమాత్రనే సంతృప్తి పరచలేని అల్పుడు, బలహీనుడు దేశమాత్రనేవిధంగా సంతృప్తిపరచగలడు? కనుక, 'మాతృదేవోభవ', 'పితృదేవోభవ', 'అచార్యదేవోభవ', 'అతిథిదేవోభవ' అని వేదము, మొట్టమొదట తల్లిదండ్రులను గౌరవించి, గురువులను గౌరవించి, ఇంటికి వచ్చిన అతిథులను గౌరవించి, చక్కని తీయని మాటలచేత, వినయముచేత, విధేయతచేత వారిని ప్రసన్నులను గావించుకునే విధానాన్ని ఈనాడు బాలబాలికలు చేపట్టాలి. ముఖ్యముగా విద్యార్థులు వినయవిధేయతలు పెంచుకోవాలి. అలక్ష్మీముగాకానీ, అహంకారముతోగానీ ప్రవర్తించకూడదు. పిల్లలందరూ ఒకరినాకరు అన్నదమ్ములవలె, అక్కచెల్లెళ్లవలె ప్రేమించాలి. ఏ చిన్నవిషయానకిగానీ ఒకరితోనాకరు కలహించుకోకూడదు. మీ కలహము చిన్నదిగా రూపొంది, తదుపరి పెద్దదియై బ్రహ్మండమునంతా ఆవరించుకుంటుంది. మత్తు విత్తనము చాలా చిన్నదిగా వుంటుంది. దాన్ని పెంచటంచేత బ్రహ్మండమైన వృక్షంగా రూపొందుతుంది. కనుక, ప్రవధమంలో అణుస్వరూపమైన నీ ద్వేషమునుగానీ, అసూయనుగానీ అప్పటికప్పుడే అరికట్టటానికి ప్రయత్నించినప్పుడు ఇది బ్రహ్మండమైన వృక్షంగా రూపొందుతుంది. కనుక, మన జీవితమును, Start the day with love, Spend the day with love, Fill the day with love, End the day with love. ఈ ప్రేమత్త్వాన్ని మన హృదయములో నింపుకొనుటకు ప్రయత్నంచేయాలి. భావిభారతోద్దారకులు మీరే.

సత్యసాయి బాలవికాన్ బాలబాలికలు భవిష్యత్తులో దేశమునకు ఆదర్శవంతమైన జీవితాలను అందిస్తారనే విస్మాసము స్యామికి గాఢంగా వున్నది. ఈనాడు దేశములో చెలరేగుతున్న అన్యాయ, అక్రమ, అనాచార, అసత్య, అధర్మములనెడి పెనుభూతములను హతమార్పి శాంతి, సంతోష, సౌఖ్యములను అందించు అధికారులు బాలవికాన్ బాలబాలికలే! ఈ అధికారమును సాధించి, ఆనందముతో జీవితమున ముందంజవేస్తూ, ఖారతదేశమునుద్దరించుటకు కంకణము కట్టుకొను మహావీరులు, పవిత్రులు, శూరులు, భక్తులు, త్యాగులు, యోగులు, మునులుకూడా మీరే అగుచున్నారు. అధ్యాపకులుకూడా ఈ ముక్కుపుచ్చలారని బాలబాలికల భవిష్యత్తును తగిన మార్పుములో నడిపే నిమిత్తమై, తగిన కృషిచేసి, తగిన ఉత్సాహపోత్సాహములను వారికందించి, శాంతమనస్కులై వారినుద్దరించుటకు తగిన త్యాగమునకు పూనుకోవాలని నేను ఆశిస్తున్నాను.

(బాలవికాన్ బాలబాలికలకు భగవాన్ దివ్యసందేశము, 22-11-1979, ప్రశాంతినిలయము)